

НАМАР ОЙДО

Намарай дулаан үдэр нурагшад ойдо гараба. Городой саана гарахадань, ногоон хагдархан байба. Ойн модод олон үнгэтэй боложо хубилхан байна. Зариманиинь шара набшаһатай болоһон, зариманиинь улаан, ногооншье зандаа үлэнэн байба. Газар дээрэ унаһан набшаһанууд бамбайжа хэбтэнэ. Тэрэ набшаһанууд дээгүүр ябахата зөөлэн, халтируухай. Зарим хүүгэд хэбтээд, хүльбэрөөд абана. Модонуудай хоорондуур абаахайн шүлхэн телеграфай утаһанууд шэнги татаатай байба. Ньюрта, хубсаһанда няалдана. Ой соо абяагүй, хон-жэн. Шубуунайшье дуулахань дуулданагүй.

– Харыт, харыт! Яагаа олон шубууд ниидэжэ ябанаб! – гэжэ Бадма өөдөө хаража хэлэнэ.

– Эдэ тохорюунууд, – гэжэ нурагшад хэлэбэ. – Хүйтэн болоходо, дулаан орондо ошобо.

Гомбо шоргоолжоной бута задалба. Үсөөн шоргоолжон аалиханаар хүдэлжэ байба.

Нурагшад элдэб набша, ногоо, үсөөн сэсэг суглуулаад, гэртээ бусабад.